

Odločba Upravnega sodišča RS: Sklep U 515/2005

Zbirni podatki

Opravična številka: Sklep U 515/2005

Evidenčna številka: UN0020211

ECLI: ECLI:SI:UPRS:2008:U.515.2005

Oddelek: Upravni oddelek

Organizacijska enota: Zunanji oddelek v Novi Gorici

Datum: 16.5.2008

Področje: UPRAVNI SPOR - GRADBENIŠTVO

Institut: upravni spor - dopustnost upravnega spora - pridobitev statusa grajenega javnega dobra

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

ZGO-1 člen 21, 21/1, 21/2. ZUS člen 1.

Besedilo

Jedro

Izpodbijani sklep ne predstavlja podlage za izdajo ugotovitvene odločbe o pridobitvi statusa javnega dobra po določbah ZGO-1. Gre za akt poslovanja občinskega sveta, ki ne vsebuje določb, ki bi urejale pravice in obveznosti, in ne določb, ki bi navzven določale pravne učinke.

Izrek

1. Tožba se zavrže. 2. Tožeča stranka je dolžna povrniti toženi stranki stroške postopka odmerjene na 280,91 EUR-ov v 15-ih dneh od vročitve sodbje brez obresti, po izteku roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi za čas zamude.

Obrazložitev

Občinski svet občine A. je na podlagi 16. člena Statuta občine A. (Ur.l.RS, št. 54/02, 83/04) sprejel izpodbijani sklep o ustanovitvi javnega dobra na delu parcele 1204/6 k.o. B., ki je sedaj občinska last, in pooblastil župana C.C., da po izvedeni parcelaciji, ko bo del parcele dobil svojo parcelno številko, podpiše sklep o pridobitvi statusa javnega dobra na novi parcelni številki.

Tožeča stranka v tožbi navaja, da med njo in toženo stranko teče pred Okrajnim sodiščem v D. pravda zaradi priposestevanja lastninske pravice na zemljišču parc. št. 1204/6 k.o. B., v okviru katere ji je bil kot priloga odgovoru na tožbo vročen tudi izpodbijani sklep. Z izpodbijanim sklepom je tožena stranka v navedeni pravdi ugovarjala, da na sporni parceli ni mogoče pridobiti lastninske pravice, ker je postala javno dobro. V nadaljevanju pa navaja določbe Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04-UPB1 - ZGO-1), ki opredeljujejo pojem grajenega javnega dobra in določajo postopek za pridobitev statusa grajenega javnega dobra. Ker se po 21. členu navedenega zakona status pridobi z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi sklepa pristojnega občinskega organa po uradni dolžnosti izda občinska uprava, v konkretnem primeru očitno nepremičnina še ni pridobila statusa javnega dobra, saj manjka ugotovitvena odločba. Nadalje je iz zapisnika 19. redne seje občinskega sveta z

dne ... razvidno, da občinskemu svetu niso bile predložene nikakršne listine niti navedena ustrezna pravna podlaga, kot to določa ZGO-1. Izpodbijani sklep pa je tudi nedoločen, saj določa, da se javno dobro ustanovi na delu parcele 1204/6 k.o. B., pri čemer ta del ni z ničemer opredeljen in tako ni določljiv. Na podlagi takega sklepa niti ni mogoč vpis v zemljiško knjigo. Sodišču predlaga, da izpodbijani sklep odpravi, toženi stranki pa naloži povrnitev stroškov postopka.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo prereka tožbene navedbe in predlaga zavrnitev tožbe, saj je brezpredmetna, najmanj pa preuranjena. Izpodbijani sklep namreč še ne pomeni ustanovitve javnega dobra, ampak izraža samo namen za njegovo ustanovitev. Zaveda se, da se javno dobro ustanovi po predpisanem postopku, vendar je potrebno zagotoviti ustrezne predpostavke. Tako je najprej potrebno opraviti parcelacijo sporne parcele, nato pa javno dobro ustanoviti z odlokom, katerega materialnopravni učinki bodo nastopili šele z njegovo objavo v uradnem listu. Tožeča stranka je bila tudi seznanjena, da ji na delu sporne parcele priznava lastninsko pravico, ne pa na celotni parceli, kar je bilo izraženo tudi v pravnih postopkih. Zato so bile naročene geodetske izmere oziroma delitev parcele, vendar je tožeča stranka doslej zmeraj nasprotovala parcelaciji. Navaja še, da ne izpodbijani sklep, ne odlok o ustanovitvi javnega dobra nista bila javno objavljena, zato nimata pravnih učinkov in ju ni mogoče napadati. Ker navedene predpostavke niso izpolnjene, je očitno, da javno dobro na sporni parceli še ni bilo ustanovljeno. Na to kaže tudi pooblastilo županu za podpis sklepa o pridobitvi statusa javnega dobra, s čimer je mišljeno, naj sproži postopek za ustanovitev javnega dobra po določbah zakona. Sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno in preuranjeno zavrne, tožeči stranki pa naloži povrnitev stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi od izdaje sodbje do plačila.

Državni pravobranilec Republike Slovenije je kot zastopnik javnega interesa v skladu z določbo 3. odstavka 36. člena Zakona o upravnem sporu (Ur.l.RS, št. 50/97, 70/00 - ZUS) prijavil svojo

udeležbo v tem upravnem sporu, odgovora na tožbo pa ni podal.

Sodišče uvodoma pojasnjuje, da je dne 01.01.2007 začel veljati nov Zakon o upravnem sporu (Ur.l.RS, št. 105/06, v nadaljevanju ZUS-1), ki v 104. členu določa, da se za postopke, ki so v teku ob uveljavitvi tega zakona, uporabljajo določbe Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97, 65/97, 70/00 - ZUS), razen izjem, ki so določene v členih od 105. do 107. člena ZUS-1.

Tožbo je bilo potrebno zavreči iz naslednjih razlogov:

V upravnem sporu se po 2. in 3. odstavku 1. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS) odloča o zakonitosti dokončnih posamičnih aktov, ki jih izdajajo državni organi, organi lokalne skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, in o zakonitosti posamičnih aktov in dejanj, s katerimi se posega v ustavne pravice, če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo. V 4. odstavku 1. člena ZUS pa je izrecno določeno, da odloča sodišče v upravnem sporu o zakonitosti aktov državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, izdanih v obliki predpisa, kolikor urejajo posamična razmerja.

Zakon o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04-UPB1 - ZGO-1) v 21. členu, ki govori o pogojih za pridobitev statusa grajenega javnega dobra, v 1. odstavku določa, da objekt oziroma del objekta, ki je po določbah tega zakona lahko grajeno javno dobro, pridobi status grajenega javnega dobra lokalnega pomena z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi sklepa pristojnega občinskega organa po uradni dolžnosti izda pristojna občinska uprava. Sklep, naveden v 1. odstavku 21. člena ZGO-1, pa izda na zahtevo župana pristojen občinski organ. Takšni zahtevi mora biti priložena navedba določbe zakona oziroma predpisa, v katerem je podlaga, da lahko določena vrsta objekta oziroma njegovega dela pridobi status grajenega javnega dobra, uporabno dovoljenje, kadar je to predpisano in ustrezen zemljiško-katastrski načrt z vrisanim objektom, izdelan v skladu z geodetskimi predpisi (2. odstavek 21. člena ZGO-1).

Glede na navedena določila ZGO-1 in izpodbijani sklep o ustanovitvi javnega dobra na delu zemljišča, navedenega v točki 1. izreka sklepa, in dano pooblastilo županu, da po izvedeni parcelaciji, ko bo del parcele dobil svojo parcelno številko, podpiše sklep o pridobitvi statusa javnega dobra na novi parcelni številki (2. točka izreka sklepa), sodišče ugotavlja, da ne gre za sklep, ki je osnova za izdajo ugotovitvene odločbe, s katero se prizna status grajenega javnega dobra in ga v skladu z 2. odstavkom 21. člena ZGO-1 izda pristojni občinski organ na zahtevo župana. Gre namreč za akt občinskega sveta, s katerim je izražena le namera za pridobitev statusa javnega dobra na delu zemljišča. Šele po opravljenih dejanjih, navedenih v točki 2. izreka sklepa, in zahtevi župana, h kateri bo moral priložiti listine navedene v 2. odstavku 21. člena ZGO-1, bo občinski svet v skladu z 2. odstavkom 21. člena ZGO-1 lahko sprejel sklep, na podlagi katerega bo občinska uprava po uradni dolžnosti izdala ugotovitveno odločbo o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra. Glede na vse navedeno torej izpodbijani sklep ne predstavlja podlage za izdajo ugotovitvene odločbe o pridobitvi

statusa javnega dobra po določbah ZGO-1. Gre za akt poslovanja občinskega sveta, ki ne vsebuje določb, ki bi urejale pravice in obveznosti, in ne določb, ki bi navzven določale pravne učinke. Tožeča stranka pa v tožbi tudi ne zatrjuje, da bi se z izpodbijanim sklepom poseglo v njene ustavne pravice, drugo sodno varstvo pa ne bi bilo zagotovljeno.

Na podlagi vsega navedenega sodišče ugotavlja, da akt, ki ga tožeča stranka izpodbija s tožbo, ni upravni akt oziroma akt, ki se lahko izpodbija v upravnem sporu. Zato je tožbo zavrglo po 3. točki prvega odstavka 34. člena ZUS.

Stranka, ki v pravdi ne uspe, mora nasprotni stranki povrniti stroške (1. odstavek 154. člena Zakona o pravdnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07-UPB3 - ZPP), ki se na podlagi določbe 1. odstavka 16. člena ZUS v upravnem sporu primerno uporablja). V obravnavanem upravnem sporu tožeča stranka ni uspela, zato je dolžna toženi stranki povrniti stroške tega postopka. Sodišče je toženi stranki priznalo odvetniške stroške za sestavo odgovora na tožbo in pisarniške stroške (saj jih je ocenilo za potrebne v tem upravnem sporu), kar je odmerilo v skladu z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 67/03, 70/03 - OT) za sestavo odgovora na tožbo 229,50 EUR (tar.št. 30 OT-500 točk x 0,459EUR) in materialne stroške 4,59 EUR (3. odsta. 13. člena OT 2% skupne vrednosti storitve), povečano za 20% DDV 46,82 EUR, kar skupaj znaša 280,91 EUR. Na podlagi 2. odstavka 313. člena ZPP je sodišče tožeči stranki določilo 15 dnevni rok izpolnitve obveznosti, prvi dan po preteku tega roka pa začnejo teči tudi zakonske zamudne obresti.